

Jestliže však den dávkou povinné taneční zábavy s hudbou nebyl předem stanoven, jest dovoleno, učiniti přihlášku a zaplatiti dávkou dodatečně, nejpozději však první den po zábavě.

§ 8.

Rozhodování o povinnosti placení a o výši dávky.

Rozhodovati o povinnosti placení a o výši dávky přísluší v městech s vlastním statutem městské, po případě obecní radě, ve všech ostatních obcích obecnímu představenstvu.

Dávkou povinného jest na jeho žádost uvědomiti o dávce platebním rozkazem.

§ 9.

Právo stěžovací.

O stížnostech, jež se týkají zemské hudební dávky, rozhoduje — mimo případy trestního řízení (§ 13.) — zemský výbor.

Stížnost budiž podána do 14 dní po dni, kterého strana o rozhodnutí v odpor vzatém byla zpravena, a to u představenstva (městské rady, obecní rady) obce, jež v odpor vzaté opatření učinilo.

§ 10.

Vymáhání dávky.

Nezaplacené dávky vymáhá vyměřovací úřad, po případě zemský výbor buď dle § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 ř. z., nebo soudně na základě výkazu nedoplatků vyměřovacím úřadem potvrzeného.

§ 11.

Promlčení.

V příčině promlčení má se obdobně užití ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 ř. z., jež platí pro státní přímé daně.

§ 12.

Podpůrná činnost obcí.

Každá obec jest povinna vyhověti požadavkům zemským výborem u provádění tohoto zákona kladeným, jakož i orgánům povoláným k provádění tohoto zákona poskytnouti při jich úředních úkonech na požádání bezodkladně potřebnou pomoc.